

Въ Търново Велчо свикалъ тайно въ кжщата си четирма свои другари и образували възстанически комитети. Другаритѣ на Велча били Колю Гайтанджия, Желѣзко Бакърджия, Иванаки Кюркчия и учителтъ по гръцки езикъ Антонъ Никопитъ. Велчо и неговитѣ вѣрни приятели повикали попъ Ивана Шаранковъ, отъ Македония, който билъ на служба при църквата Св. Богородица въ Търново, да закълне съ кръстъ и евангелие, както тѣхъ, тъй и всички, които дойдатъ при тѣхъ, че не ще издадатъ на турцитѣ народното дѣло и всичко ще пазятъ въ тайна.

Скоро заговорницитѣ (заклетитѣ) станали въ Търново 30 души. Накупили си коне и оржие, което криели подъ дрехитѣ си. Праздничень день излизали на угощение по околнитѣ манастири и воденици, въ затѣнтени мѣста ужъ да се веселятъ, а тѣ се упражнявали въ стрелба и обучавали конетѣ си за язда и нападение.

Велчо, Колю Гайтанджиевъ и игумена на Преображенския манастиръ отецъ Зотикъ обиколили навсѣкжде изъ окрѣга и подканяли вѣрни хора да се гласятъ за голѣмата народна работа. На малка *Богородица* 1834 год. тримата апостоли отишли въ Елена, гдето народни войводи отдавна се канѣли да правятъ бунтъ противъ турцитѣ. Въ Елена почти всички богати хора, наречени чорбаджии, се записали за помагачи и обещали всѣки отъ тѣхъ да събере, въорѣжи и облѣче до 10 момчета, които въ деня на възстанието ще нарамятъ старитѣ пушки, ще заематъ проходи, крепости, пѣтища и ще изпждятъ турцитѣ отъ окрѣга. Отъ еленчани на първо мѣсто се записали х. Йорданъ х. Ивановъ Брадата, х. Йорданъ х. Ив. Кисйовъ, Иванъ Кър-